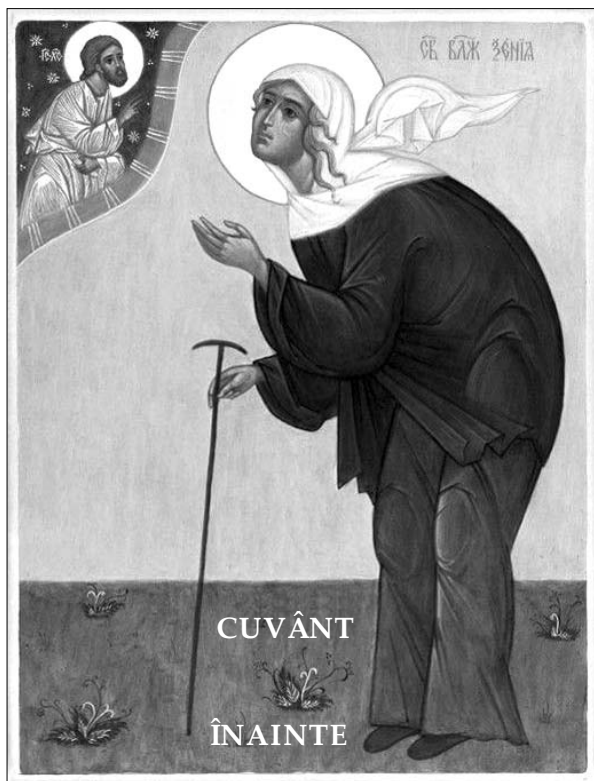

Mormântul Sfintei Xenia, aflat în cimitirul Smolensk din Sankt Petersburg

Nu de puține ori se întâmplă ca, pentru un răstimp mai lung sau mai scurt, lăuntru omului să fie împovărat atât de durerile sufletului, cât și de cele ale trupului, iar alcătuirea împrejurărilor zilnice să devină asemenea unui drum bătătorit, care cel mai adesea sfârșește în tristețe. Fiecare dintre noi am trecut prin astfel de momente și știm că petrecerea vieții omului pe acest pământ va curge neîndoielnic și prin albia mahnirii și a dezamăgirilor lumii acesteia, dar și prin cea a nădejzii și a bucuriei firești. Însă toate sunt deopotrivă trecătoare, așa cum este și viața noastră pe acest pământ. Uriașa izbândă a Sfinților este că ei, purtând acest trup muritor, s-au străduit cu toate puterile lor să trăiască întru cele veșnice. Calea pe care au mers a fost cea a Evangheliei,

pricepând că graiurile acesteia sunt cuvinte ale Sfintei Treimi, despre a căror putere Însuși Domnul dă mărturie: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” (Matei 24, 35).

Între Sfinții lui Dumnezeu, un loc cu totul aparte îl ocupă nebunii pentru Hristos, care, prin nevoița lor, s-au avântat cu toate puterile către deplina deșertare de sine, urmând desăvârșit Fiului lui Dumnezeu, Care S-a deșertat de toată slava Sa ca să Se facă Om asemenea nouă. Lăsând în urmă orice fel de cinstire sau prețuire de la oameni – care oricum sunt nestatornice și degrabă pieritoare –, sfinții nebuni au trecut prin focul cuvântului Domnului: „Slavă de la oameni nu primesc, dar v-am cunoscut că nu este întru voi dragostea lui Dumnezeu” (Ioan 5, 41-42), ieșind limpezi și strălucitori, precum un aur curat. Numărul mic al sfinților nebuni pentru Hristos este cea mai bună dovadă că sunt foarte puțini oameni dintr-o generație care au curajul să se ia la luptă cu slava deșartă în toate formele ei de manifestare. Sfinții nebuni, ca o sare a pământului, au reușit acest lucru săvârșindu-l întru Domnul, iar Sfânta Xenia din Sankt Petersburg se numără printre acești uriași ai Duhului, care au călcat în picioare slava deșartă și părerea de sine și au fost strămutați întru dumnezeiasca ființare. Și pentru că mare și uimitoare a fost lucrarea nebunilor pentru Hristos în timpul vieții pământești, pe potrivă le este și biruința veșnică.

Domnul i-a rânduit Sfintei Xenia o lucrare neîncetată cu oamenii și după trecerea ei din această viață, încât astăzi ea este deopotrivă cunoscută și iubită de credincioșii ortodocși din toate colțurile lumii. Dăruind izbăvire dintr-o mulțime nesfârșită de îngrijorări și necazuri, tămăduind suspine, dureri și boli, Sfânta Xenia cea nebună pentru Hristos s-a făcut tuturor toate, aducând nespusă alinare și bucurie celor care își îndreaptă spre ea cererile și lacrimile. Văduvă fiind, până azi ajută celor care vor să se căsătorească; neavând

casă, vine în ajutorul celor care-și caută o locuință; neavând nici un ban, poartă de grijă de cei care nu mai au din ce să trăiască ori își caută un loc de muncă; având la bătrânețe ca acoperiș bolta cerului, este acum sprijin grabnic pentru cei vârstnici, cei însingurați sau cuprinși de nevoi. A rămas necunoscută celor mai mulți dintre contemporanii ei, iar azi le vine în întâmpinare și acelor care nu o cunosc. Dragostea ei statornică luminează, ocrotește și întărește dragostea din familie, dar și prietenia și prețuirea dintre semeni. Delicatețea ei se îmbină cu fermitatea dumnezeiască, iar din împletirea acestor trăsături, deslușim portretul unei uimitoare și deopotrivă umile personalități, care L-a odihnit desăvârșit pe Hristos și ne îmbrățișează pe fiecare dintre noi, fie că o cunoaștem, fie că încă nu am aflat despre ea. Izvorul nesfârșit al minunilor sale stau mărturie a strălucirii zâmbetului său veșnic, ale cărui raze înfiripă mângâiere și binecuvântare în inimile tuturor.

În cuprinsul acestei cărți, o vom însoți pe Sfânta Xenia în tainica sa călătorie pământească, străduindu-ne să deslușim, pe cât ne va sta în putință, câte ceva din adâncurile nebănuite ale nevoinței nebuniei sale pentru Hristos, prin care această mare ostenitoare și rugătoare a ajuns să se sălășluiască de-a pururi întru lumina nezidită a dragostei lui Dumnezeu. La aproape două veacuri de la adormirea sa, răstimp în care a săvârșit nenumărate și felurite minuni, Fericita Xenia a fost trecută în rândul Sfinților, fiind cea dintâi sfântă nebună pentru Hristos care a fost canonizată de către Biserica Ortodoxă Rusă.

Lepădarea deplină de lume și de poftele ei și unirea desăvârșită cu Hristos Dumnezeu, Mirele Bisericii, au făcut din Sfânta Xenia o mijlocitoare neobosită pentru toți semenii care îi cer ajutorul cu toate puterile sufletului. Șiragul nesfârșit de minuni stau mărturie a bunătății dumnezeiești sălășluite întru inima ei neîncetat rugătoare. Fiind asemenea

unor pietre prețioase care strălucesc prin credință și nădejde, minunile Sfintei Xenia luminează, tămăduiesc și înnoiesc viețile multora, o seamă dintre mărturiile acestor fapte minunate fiind adunate în volumul de față.

Și de vreme ce rugăciunea este calea cea mai la îndemână pentru apropierea de cei care și-au trăit viața în adevăr, smerenie și suspin rugător, în încheierea cărții am așezat câteva rugăciuni, care nădăjduim să fie de folos și să înlesnească celor doritori poposirea dinaintea Sfintei Xenia spre a se împărtăși din neasemuita ei dragoste și putere de a binecuvânta și a înnoi viețile oamenilor.

Sfântă și milostivă Xenia, inima atotcuprinzătoare și privirea ta dumnezeiască ne vine în întâmpinare, iar lacrimile mijlocirilor tale ni se preschimbă în vestitori ai învierii noastre lăuntrice. Tu nu te temi nici de supinuri, nici de tânguiri, nici de dureri mari sau mici, nici de sfâșierile lăuntrice, nici de întunericul mahnirii, al deznădăjduirii și al răutăților noastre, pentru că nicidecum nu te temi de moarte, devreme ce ai înfrânt-o prin dragostea și slava Învierii Domnului Hristos. Pentru aceea, Sfântă Xenia, ne veselim nespus de ocrotirea și prietenia ta lucrătoare, care iarăși și iarăși adeverește că noi toți suntem frați și Dumnezeu nu are pe nimeni de pierdut sau de lepădat. Spală viețile noastre cu lacrimi de pocăință, ca, trezindu-ne din somnul îndulcirilor pământești, să deschidem ochii inimii razelor Soarelui Dreptății și astfel sufletul să ni se lumineze în întregime și să ne umplem de credință, de nădejde, de dragoste și de bucuria cea nemincinoasă a Învierii din morți a Domnului Hristos. Căci El și numai El este Cel Care ne poate ridica din prăvălirea în întunericul cel mai din afară al depărtării de Tatăl Său și Tatăl nostru și ne poate dărui dragostea Duhului Sfânt, ca astfel să se lucreze și întru noi temelia cerului și a pământului celui nou. Amin.

VIAȚA SFINTEI XENIA
CEA NEBUNĂ PENTRU HRISTOS

Cum se poate trimite un pomelnic la mormântul Sfintei Xenia din Sankt Petersburg?

În fiecare zi, la capela mormântului Sfintei Xenia, se săvârșesc rugăciuni pentru cei care doresc să aibă parte de mijlocirile Fericitei în acest fel. Cei ce reușesc să ajungă în cimitirul din Smolensk, pot da pomelnicele fie în capelă, fie la pangarul Bisericii Icoanei Preacuratei, fie la Biserica Învierii Domnului din cimitir. De asemenea, în urma unei lungi tradiții, în partea de răsărit a capelei mormântului, este așezată o cutie anume pentru bilețele în care doritorii își pot lăsa cererile lor.

Atât pentru rușii care nu pot ajunge la Sankt Petersburg, cât și pentru ortodocșii aflați peste hotare, biserica Maicii Domnului din Smolensk (de care este administrat mormântul Sfintei Xenia), în cadrul site-ului său oficial de prezentare, a pus la dispoziție și o pagină prin intermediul căreia pot fi trimise pomelnice online. Adresa acestei pagini este:

<https://smolenka.spb.ru/chasovni/ksenia-peterburgskaya/podat-zapisku-ksenii/>

Pe un pomelnic din cadrul acestei pagini, pot fi cuprinse maximum zece persoane, trecându-se doar numele de Botez (prenumele) al celor care se dorește să fie pomeniți.

Variantele în care se poate face pomenirea sunt mai multe, începând de la o singură slujbă, până la pomenirea pentru un an întreg, fiind inclusă aici și pomenirea la proscomidia dinaintea săvârșirii Sfintei Liturghii. Pomelnicele pentru cei vii și cei adormiți se trimit separat.

Pe site există această mențiune: „Vă rugăm să rețineți că numele persoanelor de credință neortodoxă, ale celor nebotezați și ale sinuci-gașilor nu se cade să fie pomenite în rugăciunile bisericești”.

Atât trimiterea pomelnicului, cât și plata se face online, confirmarea venind pe adresa de e-mail furnizată de cel care trimite cererea. După efectuarea plății, numele trimise pe pomelnic vor fi introduse în rândurile de rugăciune începând cu ziua dorită de cel ce face solicitarea.

În momentul de față, această modalitate de a trimite pomelnice este funcțională doar din interiorul Federației Ruse și din țările care fac, în continuare, banking online cu Rusia.

O altă metodă de a trimite pomelnice este cea clasică, prin intermediul poștei, iar cei care doresc să primească răspuns și o petală cu ulei sfințit, pot scrie pe adresa Protoiereului Evgheni Șoghenov, punând în plic și o mică donație, prin care să fie acoperite costurile de expediție.

**Adresa: Pr. Evgeny Shogenov, str. Kamskaya 24,
Vasilievsky Ostrov, Sankt Petersburg, 199178, Rusia**

**Адрес: 199178, Санкт-Петербург, В.О., ул. Камская,
д. 24, Настоятелю Протоиерею Евгению Шогенову**

VIAȚA SFINTEI XENIA CEA NEBUNĂ PENTRU HRISTOS

ISPRAVA DRAGOSTEI

Viața Sfintei Xenia a dăinuit peste vremi ca o adevărată izbândă a rugăciunii și a alipirii de Dumnezeu, dintru care a rodit un pom duhovnicesc plin de roade crescute în numele și întru lumina dragostei Duhului Sfânt.

Cele mai multe lucruri pe care le știm despre viețuirea pământească a Sfintei Xenia s-au păstrat prin tradiția orală și, poate tocmai de aceea, unul dintre autorii ruși care a încercat să alcătuiască o biografie bine încadrată în epocă a Sfintei, spunea că, în ce privește datele cronologice precise privitoare la această minunată femeie, singura certitudine este că nu știm nimic cu exactitate. Astfel se întâmplă că tradiția populară nu a păstrat informații despre părinții și nașterea Sfintei Xenia, sau unde anume și cum și-a primit educația. De aceea, putem doar bănuși că nu provenea dintr-o familie de oameni simpli și nevoiași, de vreme ce a fost căsătorită cu Andrei Feodorovici Petrov, care avea rangul de colonel și slujea ca și capelmaistru la curtea țarinei Elisabeta Petrovna (1741-1762). Se pare că Sfânta Xenia s-a născut undeva în jurul anului 1730 și și-a petrecut mai toată viața în Sankt Petersburg; poate de aceea numele său a și rămas pentru totdeauna legat de „capitala de nord” a Imperiului Țarist.

Drumul vieții Sfintei Xenia a fost unul obișnuit pentru o tânără din prima jumătate a veacului al XVIII-lea din Rusia, iar în căsătoria sa cu Andrei Feodorovici, a precumpănit dragostea și prețuirea reciprocă. Această simplitate a firescului vieții a făcut ca acest cuplu să nu iasă cu nimic în evidență și, poate de aceea, tradiția pomenește doar despre faptul că ei trăiau în bună înțelegere, ca multe alte familii din Sankt Petersburg.

Îndeobște, amănunte biografice mai multe se cunosc despre personalitățile istorice care au definit destinul unei națiuni sau al unui imperiu, au avut izbânzi militare, au revoluționat știința sau, prin operele lor au lăsat o pecete de neșters în literatură, muzică, pictură sau alte domenii socotite reprezentative pentru propășirea culturii și a civilizației. Dar Sfânta Xenia, prin isprava dragostei purtată până în sfârșit, a călcat peste toată stricăciunea și slava pământească, înaintând și pășind înaintea lui Dumnezeu cu fiecare cuget și simțire a sa. Acest lucru nu se poate săvârși nicidecum numai cu puteri omenești și, tocmai de aceea, el devine un eveniment care depășește curgerea istoriei, fiind totodată foarte greu de priceput din exterior și, mai mult de atât, nu de puține ori, poate fi socotit drept nebunie de către „gura și înțelepciunea lumii”. Oamenii ca Sfânta Xenia, fiind în trup, L-au cunoscut pe Domnul și au dimpreună-grăit cu El, astfel încât știau și erau pe deplin încredințați că viața lor este „ascunsă cu Hristos în Dumnezeu” (Coloseni 3, 3).

După ce s-a căsătorit cu colonelul Andrei Feodorovici Petrov, Sfânta Xenia nu s-a remarcat cu nimic față de alte femei din vremea ei. Iată de ce în memoria colectivă nu s-a păstrat mare lucru despre această parte a vieții sale. Însă atunci când, după moartea neașteptată a soțului iubit, a renunțat deplin la toate mângâierile, bucuriile și alipirile pământești, acest fapt a rămas ca o pecete de neșters în conștiința credincioșilor și, din acest moment, a început să crească treptat atenția pe care oamenii cu luare-aminte au acordat-o vieții și faptelor acestei uimitoare femei.

Nu se cunosc împrejurările în care Andrei Feodorovici Petrov a murit, iar părerile și speculațiile despre acest eveniment rămân, mai mult sau mai puțin, întemeiate în cadrul istoric, având în vedere că a dăinuit doar faptul că el era capelmaistru cu grad de colonel la curtea împărătesei Elisabetei Petrovna. Însă aceeași tradiție ne spune că moartea sa a venit pe neașteptate, prinzându-l fără de pocăință și nefiind împărțit cu Trupul și Sângele lui Hristos.

decât însăși moartea, pentru că acum Dumnezeu, în nespusa Lui dragoste, îi descoperise o rază a lucrării Sale mântuitoare, prin care El îi cheamă pe cei pe care mai dinainte îi cunoaște că vor răspunde dorului, suspinului și chemării Sale.

Cu adevărat, tainică, dumnezeiască și mai presus de minte este călăuzirea cea de Sus!

Fiind cuprinsă de strălucirea Sfântului Duh, care o purta peste înfricoșătoarea genune a nestatorniciilor lumii pământești, Sfânta Xenia a hotărât să renunțe la toate cele materialnice pe care le avea, și asta chiar dacă cei din jurul ei vor socoti că a înnebunit din pricina multei suferințe aduse de moartea soțului. Și întocmai așa s-a și întâmplat: când a început să dăruiască tot ceea ce agonisise pe pământ – casă, mobilier, bijuterii, haine, încălțăminte și alte lucruri de preț – multora li s-a părut că s-a smintit la minte și e cuprinsă de frenezia nebuniei. De aceea rudele și cunoscuții au considerat că trebuie neapărat să-i vină Xeniei în ajutor și, socotind că a înnebunit de-a dreptul, au înaintat o cerere către autorități pentru a se constata dacă Xenia nu și-a pierdut cumva discernământul și integritatea puterii de a judeca. În urma întâlnirii și a convorbirilor cu cei desemnați legal pentru evaluarea sănătății ei mintale, s-a dovedit că Xenia este pe de-a-ntregul conștientă și lucidă, iar discernământul său nu a fost nicidecum afectat de moartea lui Andrei Feodorovici Petrov și, prin urmare, avea tot dreptul să dispună de bunurile sale așa cum dorea. Astfel, fără ca cineva să îi mai poată sta împotriva, Sfânta Xenia și-a împărțit toate averile săracilor, iar casa a dăruit-o bunei sale cunoștințe Parascheva Antonova, cerându-i să fie milostivă cu cei sărmani și să-i primească acolo pe pribegii fără de adăpost care se vor afla în trecere prin acele locuri. Rămânând fără nimic, acum nimic nu mai putea să o despartă pe Sfânta Xenia de dragostea lui Dumnezeu.

Și într-adevăr, ceea ce nu puteau pricepe rudele și apropiații Sfintei Xenia este că ea chiar își pierduse cu totul mintea – pentru că aceasta era ultima ei avere – și... i-o dăruise pe de-a-ntregul lui Hristos, iar El i-a dăruit cugetele minții Sale.

Astfel a pășit tânăra Xenia pe calea cea aspră și uimitoare a nebuniei pentru Domnul, graiul și glasul său lăuntric devenind cel al suspinului Duhului Sfânt.

Îmbrăcând cămașa și caftanul de colonel al soțului ei – în țesătura căruia dominau roșul și verdele – Sfânta Xenia spunea tuturor că nicidecum nu a răposat Andrei Feodorovici, ci aceea care a murit a fost soția lui – Xenia Grigorievna. Mai mult decât atât, de atunci înainte, niciodată nu a mai răspuns când era numită Xenia, însă întotdeauna era binevoitoare dacă era chemată Andrei Feodorovici. Astfel a început nevoița nebuniei ei pentru Domnul, iar odată pornită pe această cale, până la sfârșitul vieții sale, nu a mai avut un loc al său unde să își plece capul.

În cea mai mare parte a vremii, Sfânta Xenia pribegea prin Sankt Petersburg și prin mahalalele acestui oraș, iar cel mai adesea era văzută în vecinătățile Bisericii Sfântului Apostol Matei, unde locuiau pe atunci mulți oameni nevoiași în izbe mici de pământ ori de lemn.

Fiind îmbrăcată într-un costum de ofițer, care, în scurtă vreme, s-a ponosit și s-a zdrențuit din pricină că nevoitoarea trăia sub cerul liber, apariția printre oameni a Sfintei Xenia stârnea la început o oarecare mirare, dar uneori și împotrivire. Chiar dacă arăta precum o cerșetoare, Xenia era o prezență blândă, iar cuvintele ei oarecum ciudate se împlineau în viețile oamenilor, fiind adeseori prevestitoare a celor ce urmau să vină. Cu toate acestea, se întâmpla că unii oameni înverșunați o luau în răspăr și chiar o batjocoreau, însă sărăcia, nerăutatea și rugăciunea de taină a Sfintei Xenia îi dezarma de fiecare dată. Dinaintea ochilor inimii, Sfânta Xenia Îl avea pe Hristos Cel Ce pătimește și știa că El este în continuare pribeag și batjocorit în această lume, așteptând răbdător ca oamenii să vină la Dânsul și să Îl cunoască.

Nu de puține ori, s-a întâmplat ca băieții de pe ulițele Sankt Petersburgului să se obrăznicească, prinzând astfel curaj să rădă și să o batjocorească pe Sfânta Xenia. Ea răbda statornic toate cuvintele și gesturile defăimătoare, sorbind toate batjocurile ca pe un dar dat ei de Domnul spre a-L

cunoaște în smerenia Sa de necuprins cu mintea, prin care El S-a lăsat omorât de oameni ca pe toți să-i mântuiască. Sfânta Xenia știa din propria sa viață cât este de greu să te înfățișezi cu adevărat lui Dumnezeu și să-I mulțumești pentru toate, de aceea nu judeca pe nimeni. Mai mult de atât, nu numai că acoperea cu bunătate răutățile care i se făceau, ci și le asuma și le sorbea în chip dumnezeiesc, așa precum a făcut și Domnul în Ghetsimani, când a luat asupra Sa fărădelegile întregii omeniri. Suspinurile acestei rugăciuni au călăuzit-o pe Sfânta Xenia către pogorârea în iadul cel mai adânc al depărtării omului de Tatăl, fiind astfel călăuzită de Duhul Sfânt și agonisind o cunoștință și o înțelepciune care este de nedobândit în școlile sau universitățile acestei lumi. Doar cei care poartă aceeași lucrare pot cunoaște inima adâncă a Sfintei Xenia, însă este adevărat că, în rugăciunea sa, marea nevoitoare îmbrățișa desăvârșit întreaga fire omenească și de aceea Domnul îi descoperea oamenii cu trecutul, prezentul și viitorul lor. Minunata Xenia lua asupra sa viețile oamenilor cu toate greșelile și păcatele lor, iar Hristos Dumnezeu îi descoperea inimile și toate cugetele acestora, dar deopotrivă și cele care aveau să se întâmple cu ei în viitor. De aceea, cuvintele ei, la început nebăgate în seamă, au început să fie tot mai prețuite, deoarece cei ce erau cu luare-aminte puteau pricepe că sunt vestitoare de adevăr.

Sfânta pribegea pe străzile Sankt Petersburgului sprijinindu-se în toiagul său și odată s-a întâmplat să întâlnească în calea ei o ceată de băieți. Aceștia, văzând-o cât este de nevoiașă și lipsită de apărare, au început să-i arunce cuvinte defăimătoare, râzând pe seama ei, însă Sfânta i-a răbdat cu îngăduință și a trecut mai departe. Nesuferind această neîmpotrivire și blândețe, acești băieți au luat pietre și noroi și au început să le arunce cu îndârjire în Sfânta Xenia. Văzând acest lucru și pricepând prin rugăciune că această faptă – prin lucrarea drăcească – le va fi pricină pentru săvârșirea multor altor răutăți când vor crește mari, nebuna pentru Hristos s-a întors spre ei cu toiagul ridicat și, alungându-i cu mânie, i-a împrăștiat pe toți, care încotro. Ce nu știau acești copii nesăbuiți este că, prin

Malurile Nevei în Sankt Petersburg, după cum sunt reprezentate într-o gravură englezească din a doua jumătate a veacului al XVIII-lea

cea ce Sfânta Xenia a făcut, de fapt îl alungase pe diavol din viețile lor. A fost întâia oară când locuitorii Petersburgului au văzut-o pe Sfânta Xenia amenințând cu toiagul ridicat. Mai apoi, copiii au fost struniți să nu îndrăznească să o mai vatăme în vreun fel pe sărmana pribeagă.

Cei din mahalalele Petersburgului au prins a se obișnui cu felul ciudat în care se purta și grația Sfânta Xenia și, puțin câte puțin, au priceput că ea nu este nicidecum o cerșetoare obișnuită. Multora a început să le fie milă de sărăcia în care trăia și se străduiau să o ajute măcar cu câte ceva. După ce s-au zdrențuit cu totul hainele ostășești ale soțului ei, Sfânta Xenia a continuat să se îmbrace – fie vară, fie iarnă – într-o bluză și o fustă, amândouă sărăcăcioase, dar care întotdeauna erau de o culoare anume: când era fusta verde, purta bluză roșie, iar când era bluză verde, avea fustă roșie. Alegerea acestor culori era legată de felul uniformei ofițerești a soțului său. Purta încălțări rupte și găurite, iar în vremea iernii, picioarele îi erau umflate și roșii de la ger. Cu toate că mulți oameni i-au oferit haine călduroase și încălțăminte de pomană, Sfânta Xenia le-a